

[Stavad]

sænket – der gav den virkning, at staten for de kommuner, der havde en meget stor, meget høj, skatteprocent og måske nul i ejendomsskatter, skulle betale de ejendomsskatter, som man undlader at opkræve, fordi det er i statsskatten, at nedslaget skal ske, såfremt man ramler imod skatteløftet. Det synes jeg er en vinkel, det er værd at erindre.

Så havde hr. Glistrup nogle bemærkninger om min udtalelse, hvor jeg siger direkte – og jeg vil bede hr. Glistrup lytte efter, så vi ikke taler om to forskellige ting – at vi ikke tror, det hidtidige cigarkassesystem er særlig hensigtsmæssigt i den offentlige forvaltning. Jeg ved ikke, om hr. Glistrup mener, at ATP og dyrtidsfonden er en del af den offentlige forvaltning, for så er vi uenige om fortolkningen af, hvad det vil sige at høre under den offentlige forvaltning. Jeg ved ikke, om hr. Glistrup måske også mener, at alle øvrige private fonde af forskellig art, pensionskasser osv., er en del af den offentlige forvaltning, for ellers forstår jeg ikke rigtig, hvor hr. Glistrup laver skillelinjen.

Til slut en bemærkning til hr. Flygaard, som også har hæftet sig ved den udtalelse, jeg kom med. Hr. Flygaard siger, at hvis man skulle tage konsekvensen, måtte det indebære, at man afskaffede også det almindelige pensionsbidrag. Dertil vil jeg sige, at det ikke er socialdemokratiet fremmed, men det foreliggende udskrivningslovforslag er et forlig mellem flere partier, og socialdemokratiet havde ikke været ked af, om vi i stedet for at have et almindeligt pensionsbidrag havde fået det kædet ind i den almindelige udskrivningsprocent.

Ellemann-Jensen (V):

Ministeren har fuldstændig ret i, at vi selvfølgelig ikke skal stå og diskutere besparelser samtidig med, at vi diskuterer udskrivningslov. Men ministeren kan være ganske rolig: vi kommer naturligvis med de spareforslag, som bl. a. skal kunne imødegå de provenutab, der ligger i de ændringsforslag, vi vil stille til udskrivningslovforslaget.

Man kan selvfølgelig mene som ministeren, at der ikke skal ske en særbehandling af folk, der tilfældigvis er fyldt 67 år, men det, der er interessant i denne forbindelse, er nu engang, hvordan man ændrer på folks situation. Ministeren kommer ikke uden om, at der er en betydelig gruppe af pensionister,

der bliver stillet over for en ganske kraftig skærpelse af deres beskatning med de forslag, der lægges frem her, og for de mennesker vil det være en fattig trøst, at ministeren siger, mange af dem ikke er samspilsramte, idet vi allerede på et tidligere tidspunkt har taget de penge fra dem. Det vil være en meget fattig trøst. Det er jo mange mennesker, der bliver ramt af dette her. F. eks. vil et pensionistægtepar, hvor begge er pensionerede assistenter fra en eller anden kommune, typisk opleve en stigning i deres skat i størrelsesordenen 1.500 kr. om året, og det er dog noget, der kan mærkes.

Vi vil komme med ændringsforslag, som gør det muligt at undgå, at byrderne så ensidigt bliver lagt på den gruppe, når de skal betale de i øvrigt gode ting, der ligger i lovforslaget, og ministeren kan være ganske rolig: det bliver ganske enkle ændringsforslag.

Ministeren siger så om kommunerne, at det jo først er noget, der virker sidst i 1983, og at det først er til den tid, de virkelig kommer til at mærke det. Da ministeren formentlig vil sidde i opposition til den tid, kan jeg da godt forstå, at han med så stor sindsro skyder problemerne derud.

Det, vi i virkeligheden ser her, er jo lidt af et kunstgreb, hvor man – om end i beskedent omfang – sminker lidt på statens voldsomt store underskud på statsfinanserne ved at skrabe lidt flere penge ind til staten og så lade kommunerne hænge på problemerne, når der er gået et par år, men det er ikke rimeligt at ofre kommunerne.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Kun det spørgsmål til hr. Ellemann-Jensen og måske også til hr. Hagen Hagensen, som også har bebudet besparelser: er det de samme besparelser, som venstre og de konservative vil anvende her, som man har anvendt næsten daglig i den forrige samling, og hvor venstre og de konservative, hver gang der var fordele til skatteyderne, sagde ja, hver gang der var ulemper, sagde nej, og hver gang der var erhvervstilskud, ville have højere erhvervstilskud, end socialdemokratiet foreslog? Er det de samme besparelser, man anvender gang på gang?

Hagen Hagensen (KF):